

пушенето опиумъ въ Каиро нѣма да престане, додето не почнешъ да биешъ сѣщинскитѣ стѣпала!

— Но кои сѣ тия стѣпала?

Мждриятъ и святъ дервишъ се усмихналъ:

— Ти току-що си разкопалъ почвата и си посѣлъ семената, а чакашъ веднага да израстатъ дърветата и да ти дадатъ плодъ, Не, приятелю, трѣбва да се идва по-често и да се поливатъ дърветата повечко. Ти ме нагости съ хубавъ обѣдъ, за който още еднажъ ти благодаря, и ми донесе пари, за които съ нетърпение очаквамъ случая да ти поблагодаря още еднажъ. Сбогомъ, Джафаре. Очаквамъ твоитѣ покани или посещения, както тебе ти е угодно. Ти си господаръ и азъ ще ти се покорявамъ.

Джафаръ се поклонилъ на мждреца, както подобава да се кланяме на святъ човѣкъ.

Но въ душата му била цѣла буря.

— Може би, мислилъ си той, въ рая тоя светецъ да е на мѣстото си, но на земята него не го бива за нищо. Той иска да ме обърне на коза, която сама отива да я доятъ! Това нѣма да го бжде!

Той заповѣдалъ да събератъ всички жители на Каиро на едно мѣсто и имъ казалъ:

— Негодници! Погледнете само моитѣ заптиета! Тѣ се борятъ противъ пушенето опиумъ, и вижте, какъ невидимо имъ помага Аллахъ. И най-бедниятъ ергень-заптие въ скоро време се сдоби съ нѣколко жени. А вие? Вие давате всичкитѣ си пари за опиумъ. Скоро ще трѣбва за дългове да се продаватъ женитѣ ви. Отсега натѣй всинца ви ще биятъ съ бамбукови прѣчки по стѣпалата! Цѣлиятъ градъ е виновенъ—цѣлиятъ градъ ще бжде наказанъ.

И на самото мѣсто далъ заповѣдъ на заптиетата:

— Бийте всинца, и невинни и виновни! Мждриятъ и святъ дервишъ казва, че има нѣкои стѣпала, които не можемъ да намѣримъ. За да не стане грѣшка, бийте всички. Така ние ще попаднемъ на онова, което търсимъ. Така не ще ни се изплѣзнатъ виновнитѣ стѣпала, и всичко ще престане.

Подиръ недѣля се премѣнили съ нови дрехи не само заптиетата, но и тѣхнитѣ жени.

* * *

А пушенето опиумъ въ Каиро не престанало.

Тогава грижливиятъ управителъ на града се отчаялъ, заповѣдалъ да изпържатъ, да опекатъ, да варятъ и да наготвятъ за